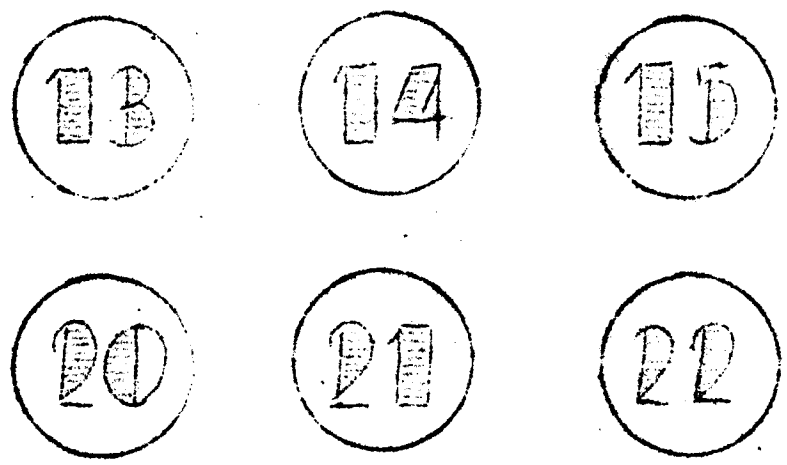
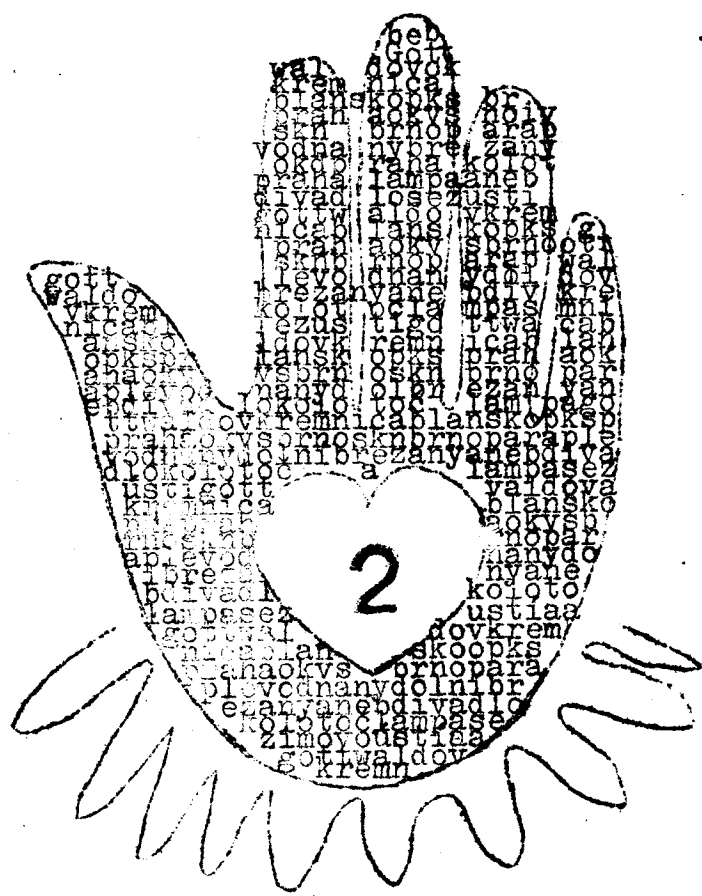

XIII 55062 1984

PODĚBRADY

ZPRAVODAJ

II A R I 1984

Reprodukce nebo interpretace?

Letošní XII. ročník Festivalu mladého amatérského divadla byl zahájen ve čtvrtek 13. září 1984 v 19.30 hodin ve velkém sále divadla Na kovárně představením souboru Malé scény LŠU a OKS Gottwaldov v režii Antonína Navrátila, v překladu R. Vápeníka, v kostýmech A. Navrátilové a s hudbou L. Bednaříka

Bertolt Brecht: V ý j i m k a a p r a v i d l o

Divácká anketa

...o přestávce:

- Líbilo se mi to, je to zajímavé.
- Zatím mě to nepřesvědčuje.
- Nemá to jednotící moment, ale na druhé straně dost nápadů /bohužel ne vždy dotáhnutých/
- Výborně připravené děti, které mohou hrát v čemkoli.
- Nějak tomu nerozumím, ale ne že bych nerozuměla, co Brecht chtěl říci.
- Na začátku jsem se domníval, že půjde o Brechta se všemi jeho zcizeními a odcizeními, ale pak se mi zdálo, že se příliš kopou do zadku.

...po představení:

- Co se Vám na představení nelíbilo?
- Nerad odpovídám na takovou otázku.
- Proč?
- Nevím, líbí se mi, že dělají takovou činnost.
- Připadalo mi to tak trochu jako naučný slovník. Naposledy jsem byla v Národním divadle, takže toto představení se mi docela líbilo a jsem jím potěšena. Text je tak silný, že člověk přijme stylizovaný pohyb na jevišti. Je škoda, že tomu není naopak. Čiší z toho artistnost. Představení se nevyvíjí.

-Inscenace mě nezaujala, dlouho jsem nebyl vtažen do děje. Pouze scéna soudu byla pro mě zajímavá. Vše před tím postrádalo naléhavost a probíhalo pouze v jedné lince, scházel temporytmus. Líbila se mi funkční scéna.

Z diskuse po představení

Diskuse po představení ve čtvrtek večer naznačila, že zdaleka ne všechny diváky soubor přesvědčil o své výpovědi. Škoda, že se diskuse nezúčastnil režisér Antonín Navrátil. Padly totiž i otázky, na které mohl odpovědět pouze on. Převážně byly vysoce hodnoceny technické možnosti souboru /kromě jevištní řeči/, problematické a nejednotné byly názory na zpracování tématu a způsob inscenování. Dejme tedy slovo některým účastníkům diskuse, kterou řídil Alexandr Pernica.

Milan Schejbal, Anebdivadlo Praha:

Je nesmysl hledat nějaké metodiky této práce. Možná kluci by nám řekli víc. Ale mě jako diváka to nezajímá. Mě zajímá výsledek. Myslím si, že tento výsledek je rozpačitý proto, že není čitelné, jestli herci mají vůbec osobní téma a jestli ho dokázali sdělit divákům žijícím v roce 1984. Z těchto osobních témat se podle mého názoru skládá kolektivní téma, které by mělo přerůst přes rampu a říci nám něco o nás. Že to zůstává chladné a že to zůstává u nich, že jenom některé scény se nás dotknou, svědčí o tom, že ono téma nepřešlo k nám divákům, a proto nám neřeklo nic o světě, ve kterém žijeme. Technická stránka věci vlastně vyjádřila a reprodukovala zajímavým a osobitým způsobem text, ale pouze reprodukovala a ilustrovala, ale neinterpretovala. Ve srovnání s jejich inscenací Romeo a Julie se zdá, že to nejsou jejich problémy, že to nejde z nich.

Alexandr Pernica, Doprapo Praha:

Důležité je, když divadlo něco říká teď, tady, když je osobní výpověď za dnešní den.

Soubor: K Brechtovi jsme se postupně dobírali, chtěli jsme ho dělat dřív, ale netroufli jsme si.

Miki Vik, DS Jirásek Česká Lípa:

Představení se mi líbilo po technické stránce, ale moudra, která tam byla, byla řečena pouze verbálně. Scházely mi tam dramatické situace.

Zdenek Stejskal, DS Jirásek Česká Lípa:

Předěslal jsem, že jsem viděl již čtvrté představení tohoto souboru. Nemchu se zbavit dojmu, že jsem viděl čtyři stejná představení s jiným textem /vyjímaje Irkutskou historii/.

Nejmenovaný: Nejde celková režie po efektech, jednotlivých rolích, po celkovém aranžmá a neuniká jí vlastní příběh?

Páteční večer začal později, než bylo plánováno. Soubor Kremnického divadla v podzemí nepřišel včas, takže představení v 18.00 hodin v malém sále odpadlo.

Účastníkům FEMAD se představil v 19.30 hodin soubor ZK ROH Metra Blansko muzikálem "pro tři klauny a fantazii diváka" v režii, kostýmech a na scéně Jiřího Poláška

Jiří Suchý - Ferdinand Havlík: E l e k t r i c k á p u m a

Divácká anketa

... po představení:

- Jsem v šoku, mám dojem, že jsem viděl pietně otevřencu konzervu.

- To, co tam dělali pohybově při těch písničkách, to se mi moc líbilo.

- Scéna naprosto zbytečná a nefunkční, fungovala samostatně. Nelíbila se mi choreografie při písničkách.

- Perfektně zpívali.
- Já bych ocenil to, jak je to secvičené. Práce je znát, ale pro mě tohleto není. Proč? Mě to vůbec nic neřeklo.
- Bavit som sa; nebolo tam nič, čo by ma nemalo baviť.
- Bohemians je lepší.
- No, já jsem rád, že se Suchý hraje.
- Představení nemá opodstatnění na Femadu.
- I když je to taková dalo by se říci nenáročná komedie, skrývá v sobě hluboké myšlenky.
- Líbilo se mi, co všechno umějí. Ale bohužel jsem už viděl originál.
- Pobavil jsem se dílem interpretů i dílem autora.
- Nepochopila jsem scénu. Původně jsem se domnívala, že půjde o nějakou pouť.
- Představení drží představitelka Boni Fácové.
- Vadila mi nesourodost kostýmů.
- Myslím, že úspěch tohoto představení je spíš zásluhou pana Suchého.
- Reprodukují asi něco, co viděli v Senaforu, ale nic svého do toho nedávají.

UPOZORNĚNÍ UPOZORNĚNÍ UPOZORNĚNÍ UPOZORNĚNÍ UPOZORNĚNÍ

Představení Pluhy alebo quo vadis, homine? se uskuteční v sobotu 15. 9. 1984 ve 24,00 hodin ve velkém sále divadla Na kovárně.

Kde uhasit žízeň?

Ve foyeru divadla Na kovárně, kde je v provozu bufet se stejnou provozní dobou jako bufet u malého sálu. Bufet u malého sálu je v době představení v malém sále uzavřen.